02/04/2023

Πρωτοπρεσβύτερος π. Ρηγίνος Σταματίου: Ο δρόμος της ανόδου μας στην ουράνια βασιλεία, απαιτεί κόπους και θυσίες

/ Ενορίες

Και αυτός ο δρόμος είναι η έμπρακτη ταπείνωση, η έμπρακτη αγάπη και συγχωρητικότητα και η έμπρακτη θυσία του κακού εαυτού μας. Μόνο έτσι θα γίνουμε μεγάλοι στα μάτια του Θεού, θα θεραπευτούμε από κάθε απαίτηση και εγωισμό και τότε θα λάμψει η ζωή και η ψυχή μας με το φως της Αναστάσεως.

- Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Κατανυκτική ιερά αγρυπνία τελέστηκε το Σάββατο 1 Απριλίου (Κυριακή Ε΄ Νηστειών

, Μαρίας οσίας της Αιγυπτίας, Τίτου οσίου, Αμφιανού και Αιδεσίου μαρτύρων, Θεοδώρας παρθενομάρτυρος) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ρηγίνος Σταματίου., κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η αγρυπνία και η ομιλία μεταδόθηκαν από το κανάλι του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει**…» στο YouTube.

Η ομιλία του π. Ρηγίνου επικεντρώθηκε στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας μέσα από την οποία, η Εκκλησία μας προετοιμάζει, όλο και περισσότερο, για το Πάθος του Κυρίου. Και μέσα από την περικοπή, ο Κύριος μας διδάσκει ότι ο δρόμος της ανόδου μας στην ουράνια βασιλεία, απαιτεί κόπους και θυσίες.

«Είναι δρόμος που ξεκινάει με την ταπείνωση, η οποία είναι η αποκαθήλωση του «εγώ», η αποκαθήλωση του θελήματος μου, η συνύπαρξη με τους άλλους και παράλληλα η υπακοή στο θέλημα του Θεού.»

Ταπείνωση όμως, είναι να κατέβει ο άνθρωπος στα βάθη της ψυχής και της καρδιάς του, να δει τις αμαρτίες του, να μετανοήσει και να ζητήσει το έλεος του Θεού.

Και αναφέρθηκε ο π. Ρηγίνος σε παραδείγματα ταπεινώσεως, ξεκινώντας από τον ίδιο τον Χριστό, έναν Θεό που φτάνει να κενώσει τον εαυτό του, παίρνοντας και ανθρώπινη φύση. Γεννιέται ταπεινά στην φάτνη της Βηθλεέμ από την Παναγία και έρχεται στην άκρα ταπείνωση να χλευαστεί από το δημιούργημα Του, να σταυρωθεί απ’ αυτό και να φτάσει μέχρι τον θάνατο. Για να νικήσει τον θάνατο και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.

Παράδειγμα ταπεινώσεως αποτελεί και η Υπεραγία Θεοτόκος, όπου κατά την ημέρα του Ευαγγελισμού, όταν ο αρχάγγελος Γαβριήλ έστειλε το μήνυμα του Θεού ότι θα γεννήσει τον Υιό του Θεού, Εκείνη κλείνει ταπεινά το γόνυ.

Όμως ο δρόμος που οδηγεί στην ουράνια βασιλεία, συνέχισε ο π. Ρηγίνος, εκτός από την ταπείνωση, συνεχίζεται με την αγάπη και την **συγχωρητικότητα**. Μία αγάπη χωρίς προϋποθέσεις, που απαιτεί το ξεβόλεμα από το χρόνο και τον κόπο χωρίς ανταπόδοση.

Κι αυτό τα παράδειγμα μας το έδωσε ο ίδιος ο Κύριος μέσα από την παραβολή του καλού Σαμαρείτη, που ξοδεύει χρόνο, κόπο και χρήματα για να φροντίσει τον

αιμόφυρτο Ιουδαίο που έπεσε θύμα ληστών.

«Παράλληλα με την αγάπη, υπάρχει και η συγχωρητικότητα, το άνοιγμα της καρδιάς να χωρέσει ο αδελφός μου, χωρίς να τον κρίνω για τις πράξεις του, την στάση ζωής του, τις αμαρτίες του, και χωρίς να συγκρίνω τον εαυτό μου με τον άλλον, βάζοντας τον εαυτό μου σε ανώτερη θέση από εκείνον. Και παράδειγμα συγχωρητικότητας μας το δίδαξε ο Χριστός που συγχώρεσε τον ληστή, τον τελώνη, τον άσωτο υιό και την πόρνη.»

Και ο δρόμος που οδηγεί στην ουράνια βασιλεία τελειώνει με θυσία. Ο ίδιος ο Ιησούς θυσιάστηκε στον Σταυρό για να μας λυτρώσει από την αμαρτία και τον θάνατο. Αλλά και οι Απόστολοι μαρτύρησαν με την ζωή τους, όπως και οι μάρτυρες και πολλοί άγιοι, πρόσφεραν την ζωή τους για την ουράνια βασιλεία.

Θυσία όπως τόισε ο π. Ρηγίνος, είναι η αυταπάρνηση του αμαρτωλού εαυτού. Να αναγνωρίσει ο άνθρωπος την αμαρτωλότητα του, να μετανοήσει, να εξομολογηθεί και να κοινωνήσει των Αχράντων Μυστηρίων. Στην σκοτεινή εποχή που ζούμε, συνέχισε, θυσία είναι να ακολουθεί κανείς, ένα πρόγραμμα καθημερινής πνευματικής πορείας, να μένει σταθερός στην πίστη του στον Θεό και να τηρεί τις άγιες εντολές Του.

«Θυσία είναι και αυτή η περίοδος της Μ. Τεσσαρακοστής, που σύμφωνα με τους Πατέρες, μέσα από την αποφυγή των φαγητών, πρέπει να κόψουμε και τα πάθη μας. Γιατί τότε μπορούμε να δούμε το μέγεθος του τραύματος που έκανε η αμαρτία στην ψυχή μας και να μετανοήσουμε.

Τότε πραγματικά θα μπορέσουμε να ζήσουμε το Πάσχα, που είναι διάβαση από την αμαρτία και το σκοτάδι στο φως, από τον θάνατο στην ανάσταση και τη ζωή.»

Παράδειγμα θυσίας, όπως παρατήρισε ο π. Ρηγίνος, αποτελεί και η αγία Μαρία η Αιγυπτία που κατέφυγε στην έρημο εγκαταλείποντας τα πάντα, φεύγοντας από την ζωή με οσιακό τέλος.

Πλησιάζοντας στο άγιο Πάσχα, η Εκκλησία μέσα από το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας, μας δείχνει τον δρόμο για να ανέβουμε στην άνω Ιερουσαλήμ, έναν παράλληλο δρόμο από τον Ιησού που ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα για να σταυρωθεί και να αναστηθεί, για να μπορέσουμε να οδηγηθούμε στην ουράνια βασιλεία Του και να θεραπευτούμε ταυτόχρονα και από την φιλοδοξία.

«Και αυτός ο δρόμος είναι η έμπρακτη ταπείνωση, η έμπρακτη αγάπη και συγχωρητικότητα και η έμπρακτη θυσία του κακού εαυτού μας. Μόνο έτσι θα γίνουμε μεγάλοι στα μάτια του Θεού, θα θεραπευτούμε από κάθε απαίτηση και εγωισμό και τότε θα λάμψει η ζωή και η ψυχή μας με το φως της Αναστάσεως.»